

RAAD VOOR GESCHILLEN

van de

Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X

en:

Y

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 Eiseres heeft tot mei 2014 een eenmanszaak geëxploiteerd, met als activiteit het fokken en houden van runderen.
- 2.2 Vanaf het jaar 2004 heeft verweester de aangifte Inkomstenbelasting voor eiseres verzorgd, daaronder begrepen het samenstellen van de jaarrekening.
- 2.3 Bij brief van 30 augustus 2010 heeft verweester de opdracht opnieuw bevestigd. Deze opdrachtbevestiging is door eiseres voor akkoord ondertekend.
- 2.4 Op of omstreeks 18 januari 2013 heeft tussen eiseres en haar dochters en de heer [H, RvG] van verweester een bespreking plaatsgevonden met het oog op het verzorgen van de aangifte Inkomstenbelasting 2010. Van het gesprek is een verslag opgemaakt. Blijkens dat verslag

is aan het slot van de bespreking gesproken over het “overige vermogen” van eiseres, waarbij deze heeft aangegeven dat dit op termijn zo goedkoop mogelijk naar de kinderen zou moeten. Volgens het verslag heeft verweerster aangeboden daarmee aan de slag te gaan indien eiseres een en ander op papier zou zetten, hetgeen eiseres echter te omslachtig vond en aangaf naar de notaris te gaan voor aanpassing van haar testament. Als actiepunt is vermeld: “actie cliënten”.

Het verslag is op 26 maart 2013 aan (de dochters van) eiseres toegezonden tezamen met de concept aangifte IB 2010.

- 2.5 Op 16 februari 2015 heeft eiseres ten kantore van verweerster een map met stukken overhandigd. Daaruit bleek dat eiseres in 2014 haar grond verkocht had, waaronder begrepen het bedrijfsmatig gehouden perceel.
- 2.6 In verband met het opstellen van de aangifte over het jaar 2014 is in 2016 ter sprake gekomen dat in de aangiften Inkomstenbelasting vanaf het jaar 2008 geen zelfstandigenaftrek was geclaimd en dat in de aangifte was vermeld dat eiseres niet aan het urencriterium voor zelfstandigenaftrek voldeed.
- 2.7 Bij het indienen van de aangifte over 2014 heeft verweerster de Belastingdienst verzocht om herziening van de Inkomstenbelasting 2008 en 2009 en om over die jaren zelfstandigenaftrek toe te passen, terwijl verweerster onverrekenende zelfstandigenaftrek voor 2010 tot en met 2013 in de aangifte heeft verwerkt.
- 2.8 Het verzoek om herziening van de Inkomstenbelasting 2008 en 2009 is bij beslissing van 28 februari 2017 door de Belastingdienst afgewezen daar het te laat was ingediend.
- 2.9 De Belastingdienst heeft bij brief van 26 juni 2017 aan verweerster bericht dat over het jaar van staking de zelfstandigenaftrek niet wordt toegepast omdat niet voldaan is aan het urencriterium. Het verzoek om zelfstandigenaftrek over voorgaande jaren in aanmerking te nemen is door de Belastingdienst afgewezen.
- 2.10 Op 5 juli 2017 heeft verweerster eiseres over de beslissing van de Belastingdienst geïnformeerd.
- 2.11 Bij e-mail van 25 augustus 2017 heeft eiseres verweerster aansprakelijk gesteld voor financiële schade ten gevolge van de niet-toegepaste zelfstandigenaftrek. In die e-mail heeft eiseres het financieel nadeel berekend op € 8.058,--.

- 2.12 Als reactie op de aansprakelijkstelling heeft verweerster het mogelijk financieel nadeel van eiseres over de jaren 2008 en 2009 berekend op € 714,-- en € 722,--. Verweerster heeft deze bedragen aan eiseres gecrediteerd.
- 2.13 Bij e-mail van 14 september 2017 heeft verweerster de aansprakelijkstelling van de hand gewezen.
- 2.14 Alle in deze uitspraak genoemde bedragen zijn exclusief BTW tenzij anders is vermeld.

3. VORDERING

- 3.1 Eiseres heeft de Raad verzocht aan haar een schadeloosstelling van € 8.058,-- toe te kennen ten laste van verweerster.
- 3.2 In de toelichting heeft eiseres samengevat gesteld dat verweerster in haar zorgplicht is tekort geschoten door eiseres niet juist en tijdig te adviseren over de zelfstandigenaftrek en het urencriterium in het jaar van staken. Het onjuist toepassen van de zelfstandigenaftrek vanaf 2008 is volgens eiseres op eigen initiatief door verweerster gedaan door aan te geven dat eiseres niet voldeed aan het urencriterium, zonder dit bij haar na te vragen. Eiseres stelt voorts dat verweerster op de hoogte was van haar voornemen om haar onderneming te staken, hetgeen onder meer blijkt uit het gespreksverslag van 18 januari 2013. Eiseres meent dat verweerster had moeten adviseren om aan het eind van het jaar 2014 te gaan staken om zo te voldoen aan het urencriterium en daarmee een eindverrekening te kunnen maken van de zelfstandigenaftrek over de betreffende jaren.

4. VERWEER

- 4.1 Verweerster en verweerders hebben zich gemotiveerd tegen de vordering verweerd op welk verweer de Raad hierna waar nodig zal ingaan.

5. BEOORDELING

- 5.1 Uitgangspunt is de (her)bevestiging van de doorlopende opdracht, die door [L AA, RvG] namens verweerster op 30 augustus 2010 aan eiseres verzonden is en die door eiseres voor akkoord is ondertekend. Op de opdracht zijn de daarbij gevoegde algemene voorwaarden van verweerster van toepassing verklaard.
- 5.2 Verweerders hebben aangevoerd dat verweerster de contractspartij is en dat de individuele werknemers of partners geen contractspartij zijn. Verweerders hebben daaraan de conclusie

verbonden dat de vorderingen van eiseres jegens verweerder sub 2 tot en met 5 niet-ontvankelijk moeten worden verklaard, althans moeten worden afgewezen.

- 5.3 Gelet op de inhoud van de hierboven genoemde opdrachtbevestiging is de Raad van oordeel dat voor eventuele aanspraken van eiseres verweester als contractspartner aansprakelijk is en dat de overige verweerders weliswaar namens verweester gehandeld (kunnen) hebben, maar dat niet gebleken is van enige grond waarop zij persoonlijk aansprakelijk zouden zijn voor het handelen of nalaten van verweester.
- De vordering zal derhalve, voor zover het verweerders sub 2 tot en met 5 betreft, worden afgewezen.
- 5.4 Verweester heeft weersproken dat zij over de jaren vanaf 2008 op eigen initiatief in de belastingaangiften van eiseres zou hebben vermeld dat eiseres niet aan het urencriterium voor de zelfstandigenaftrek voldeed. Verweester heeft verwezen naar een e-mail van haar medewerker (verweerder sub 3), waarin deze aan eiseres terugkoppelt dat in het verleden op vragen van verweester namens eiseres is aangegeven dat zij niet (meer) aan het urencriterium voldeed. Voorts heeft verweester aangevoerd dat de opgestelde aangiftes door eiseres zijn geakkordeerd, waarmee zij ook heeft geakkordeerd dat zij niet aan het urencriterium voldeed.
- Verweester heeft gesteld dat zij uit coulance de mogelijk door eiseres misgelopen zelfstandigenaftrek over de jaren 2008 en 2009 aan eiseres heeft vergoed door haar bedragen van € 714,-- en € 722,-- te crediteren.
- 5.5 Eiseres heeft in het inleidend verzoek bevestigd dat de twee laatstgenoemde bedragen gecrediteerd zijn en verrekend zijn.
- 5.6 Op grond van het voorgaande oordeelt de Raad ten aanzien van de jaren 2008 en 2009 dat in het midden kan blijven of verweester is tekortgeschoten in de dienstverlening aan eiseres. Onbetwist is dat verweester de fiscale gevolgen van de mogelijk misgelopen zelfstandigenaftrek aan eiseres heeft gecompenseerd. Daardoor is over die jaren geen schade die voor vergoeding in aanmerking zou kunnen komen.
- 5.7 Voor de vraag of verweester gehouden is schade wegens misgelopen zelfstandigenaftrek over de jaren 2010 tot en met 2013 te vergoeden komt het vooreerst aan op de vraag of verweester is tekortgeschoten in verband met advisering over het staken door eiseres van haar onderneming.
- Indien die vraag bevestigend zou worden beantwoord, komt aan de orde of en zo ja welke schade daarvan voor eiseres het gevolg is geweest.

- 5.8 Vaststaat dat eiseres geen aanspraak kon maken op zelfstandigenaftrek over het jaar 2014, reeds op grond van het feit dat zij haar onderneming in mei van dat jaar gestaakt heeft en zij daardoor in geen geval kon voldoen aan het urencriterium.
- Eiseres heeft op dit punt het verwijt aan verweerster gemaakt dat verweerster haar had behoren te adviseren over de gevolgen van het beëindigen van haar onderneming op een dergelijk tijdstip. Impliciet heeft eiseres aangegeven dat verweerster haar had behoren te adviseren haar onderneming tegen het eind van dat jaar te staken, opdat zij aan het urencriterium zou kunnen voldoen.
- Eiseres heeft voorts gesteld dat verweerster die advisering had behoren te geven omdat verweerster door de bespreking van januari 2013 op de hoogte was van het voornemen van eiseres haar onderneming toekomstig te staken.
- 5.9 Verweerster heeft weersproken dat op haar een verplichting rustte om eiseres "spontaan" te adviseren over staking van haar onderneming. Zij heeft daartoe gewezen op het verslag van de bespreking van januari 2013. Volgens verweerster blijkt daaruit dat niet over staken van de onderneming is gesproken, maar veeleer dat eiseres voornemens was vermogensbestanddelen aan haar kinderen over te dragen en dat zij daartoe het advies van de notaris zou vragen. Volgens verweerster heeft eiseres nooit om fiscaal advies gevraagd voorafgaand aan het staken van haar onderneming en heeft zij pas in februari 2015 stukken overhandigd waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat zij haar onderneming beëindigd had.
- 5.10 Naar het oordeel van de Raad blijkt uit de opdrachtbevestiging dat het de taak van verweerster was om voor eiseres de jaarstukken op te stellen en de aangifte Inkomstenbelasting te verzorgen. Blijkens de opdrachtbevestiging dienden andere, aanvullende werkzaamheden, afzonderlijk te worden verzocht, waaronder advisering over economische, organisatorische en fiscale aangelegenheden. Op dit punt stelt de Raad vast dat gesteld noch gebleken is dat eiseres aan verweerster advies heeft gevraagd omtrent haar voorgenomen bedrijfsbeëindiging.
- 5.11 Anders dan eiseres heeft betoogd, is de Raad van oordeel dat het in de gegeven omstandigheden niet op de weg van verweerster lag om eiseres eigener beweging te benaderen met advies over een voorgenomen bedrijfsbeëindiging. Het verslag van 18 januari 2013 van de toen gehouden bespreking biedt daartoe geen aanknopingspunt. Blijkens het verslag was het veeleer de wens van eiseres om ten aanzien van haar voorgenomen vermogensoverdracht het advies van de notaris in te winnen en wenste zij geen gebruik te maken van de diensten van verweerster.
- 5.12 De Raad is dan ook van oordeel dat de contractuele relatie tussen eiseres en verweerster niet meebracht dat verweerster eiseres eigener beweging had moeten adviseren over bedrijfs-

beëindiging.

- 5.13 De conclusie uit het voorgaande is dat verweerster geen verwijt treft van de omstandigheid dat eiseres mogelijk zelfstandigenaftrek over het jaar van staking heeft gemist, nog daargelaten dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij, bij voortzetting van haar bedrijf gedurende dat jaar voor zelfstandigenaftrek in aanmerking zou zijn gekomen.
- 5.14 Wat de jaren 2010 tot en met 2013 aangaat heeft verweerster aangevoerd dat eiseres in die jaren verlies heeft gemaakt en dat fiscaal geen zelfstandigenaftrek kan worden gerealiseerd indien verlies is geleden, ook al zou aan het urencriterium zijn voldaan. Voorts heeft verweerster aangevoerd dat, daar eiseres in het jaar van staking niet aan het urencriterium heeft voldaan, zij niet in aanmerking kon komen voor zelfstandigenaftrek over 2014 en evenmin op niet gerealiseerde zelfstandigenaftrek in de jaren 2010 tot en met 2013 als die er was geweest.
- 5.15 Eiseres heeft het verweer op dit punt niet dan wel onvoldoende weersproken. Onweersproken is dat eiseres in de betrokken jaren verlies heeft gemaakt. Ter zitting is door de gemachtigde van eiseres gesteld dat men wel een urenberekening over de jaren 2008 en 2009 ter beschikking heeft, maar dat dergelijke overzichten over de jaren 2010 en volgende niet zijn gemaakt.
- 5.16 Gelet op het voorgaande oordeelt de Raad dat ten aanzien van de jaren 2010 tot en met 2013 niet is gebleken dat eiseres nadeel heeft ondervonden door de vermelding in haar aangiften dat zij niet aan het urencriterium voldeed. Dit volgt reeds uit de onbetwiste omstandigheid dat eiseres over die jaren verlies heeft gemaakt en om die reden niet voor zelfstandigenaftrek in aanmerking zou zijn gekomen of had kunnen komen.
- 5.17 Het voorgaande leidt tot het oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerster jegens eiseres aansprakelijk is voor een tekortkoming in de nakoming van haar verplichtingen uit de overeenkomst en bovendien dat niet is komen vast te staan dat eiseres, afgezien van de jaren 2008 en 2009 waarover haar mogelijk nadeel is vergoed, schade heeft geleden door de vermelding in de aangiften dat zij niet aan het urencriterium voldeed.
De Raad zal dan ook de vordering van eiseres afwijzen.
- 5.18 De Raad stelt de procedurekosten definitief vast op € 210,--. Bepaald zal worden dat de procedurekosten ten laste van eiseres komen als de in het ongelijk gestelde partij. Voorts zal worden bepaald dat de procedurekosten worden verrekend met het door eiseres gestorte depot.
- 5.19 Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

- wijst de vordering af;
- bepaalt dat de procedurekosten ten bedrage van € 210,-- ten laste van eiseres komen, met bepaling dat deze kosten worden verrekend met het door eiseres gestorte depot.

Aldus gewezen door mr. B.C. Vink, voorzitter, J. Stouten AA en mr. J.P. van der Voorn AA/RB, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Rijpstra, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 7 januari 2019.

secretaris

voorzitter